

изискванията на производителите. На него му стига да работи, както той разбира, за една богата клиентела. Макар и изолирано, неговото творчество, понякога описвано като "Торински барок", оказва огромно влияние върху дизайнери като Франко Кампо и Карло Графи. Духът в творбите на Молино, макар и невъзможен за имитиране, е в основата на онова, което трябва да наречем "италиански стил".

Органичният дизайн от 50-те години се различава от мебелите на модерното движение, рационалистични и корбюзиаански по стил, които запазват архитектурни, геометрични форми с голямо внимание към функционалността. Мебели и осветителни тела приличат на домашни скулптури, характеризиращи силно пространството, заменяйки абстрактния вид от по-ранните години с по-свободни и експресивни форми. За да може да отговори на растящата консумация, мебелният дизайн започва все повече да зависи от технологическите изисквания на производителите – нещо, което налага по-голяма икономичност, сериозност и прецизност на формите. Успешен пример за такова отношение към технологията е творчеството на Освалдо Борсани, дизайнер и същевременно производител на мебели. Неговият фотьойл *P40* и канапето *D70* имат разчленена стоманена конструкция, която позволява голяма подвижност и регулиране на наклоните на седалката и облегалката. Освалдо Борсани използва латексов поропласт за изработка на тапицерията. Този интерес към новите материали и технологическата експанзия са характерни за втората половина на 60-те години. Италианският дизайн е в авангарда на експериментите с различни видове пластмаса – плексиглас, полипропилен, полиетилен и др. До момента на петролната криза през 1972–1973 г. пластмасата е основният материал за проучванията на дизайна.

Сред архитектите, които са особено активни през това десетилетие, са братята Пиерджакомо и Акиле Кастилиони, които работят в областта на мебелния дизайн и осветителните тела. За тяхното творчество са типични голямата изобретателност и използването на нови идеи. Фирмата Дзанота произвежда редица образци на Акиле и Пиерджакомо Кастилиони, в това число и стола *Медзадро* с метална основа и пластмасова седалка от трактор, проект от 1957 г., както и столчето за телефон *Селла*, проект от 1957 г., със седло от велосипед. Тези изделия, кръстени от авторите "редимейдс"

Портрет на Акиле Кастилиони

Акиле и Пиерджакомо Кастилиони.
Осветително тяло *Арко* от 1962 г.

(конфекции), интегрират серийни елементи на изделия, дошли от друга среда (промишленост, транспорт), и ги внасят в жилището – прием, зает от сферата на модерното изкуство, станал впоследствие типичен за италианския дизайн. Интересен е столът за коленичене *Примате* от 1970 г. – един много типичен пример за нестандартно мислене, предхождащ с цяло десетилетие столовете *Баланс* на норвежкия дизайнер Петер Опсвик от 1980 г. Фирмата "Дзанота" произвежда също така една серия от аксесоари за дома с характерен за стила хай-тек облик – закачалка за дрехи, тоалетна масичка, пепелник, сервизна масичка, поставка за чадъри. Тези предмети на Акиле Кастилиони са решени на базата на вертикална тръба, стъпила върху пода на конична пластмасова основа. Чиста, строга линия, форма, сведена до най-същественото, интелигентност и изобретателност са чер-